

tageren skal have været syg et vist tidsrum, før lægeerklæringen kan udarbejdes. Erklæringen kan også forlanges udarbejdet i tilknytning til et forløb med gentagne sygemeldinger – dvs. erklæringen kan forlanges udarbejdet på et tidspunkt, hvor lønmodtageren ikke er sygemeldt, men har gentagne sygemeldinger bag sig. For at sikre kontinuitet i indsatsen i et sygeforløb kan den sygemeldte medbringe en kopi af mulighedserklæringen til den førstkommende opfølgningssamtale i jobcentret. Kommunen kan evt. ved opfølgningen anmode om at se mulighedserklæringen.

Det foreslås i *stk. 5*, at arbejdsgiveren skal indkalde lønmodtageren til samtalen efter *stk. 2* med et rimeligt varsel, fx en uge. Lønmodtageren har pligt til at møde op til samtalen inden for normal arbejdstid, hvis sygdommen tillader det. Det forudsættes, at samtalen holdes på lønmodtagerens normale arbejdssted. Hvis lønmodtageren ikke kan møde op på grund af sygdommen, holdes samtalen telefonisk.

Hvis lønmodtageren ikke deltager i samtalen, falder lønmodtagerens ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren bort fra og med den dag, hvor lønmodtageren skulle være mødt til samtale, og til og med den dag, hvor samtalen gennemføres. Dette gælder dog ikke, hvis der er en rimelig grund til, at lønmodtageren ikke deltager i samtalen. En fyldestgørende grund kan være, at lønmodtageren ikke kan møde op på grund af sygdommen.

Da det er sygedagpengene fra arbejdsgiver, der kan bortfalde ved udeblivelse, får bestemmelsen om bortfald af sygedagpenge kun betydning for samtaler, der finder sted i arbejdsgiverperioden. Hvis samtalen finder sted efter arbejdsgiverperiodens udløb, kan sygedagpengene ikke bortfalde, hvis lønmodtageren udebliver fra samtalen, uden at sygdommen er årsag til udeblivelsen. I disse situationer kan arbejdsgiveren benytte de almindelige arbejdsretlige sanktioner, som fx en advarsel, hvis lønmodtageren ikke møde op til samtalen.

Det foreslås i *stk. 6*, at arbejdsgiveren kan fastsætte en frist for, hvornår lægeerklæringen skal være arbejdsgiveren i hænde. Fristen skal være rimelig – det kan fx være 14 dage, da der også skal indregnes tid til, at lønmodtageren kan få en aftale hos lægen. Afleveres erklæringen ikke inden for fristen, falder lønmodtagerens ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren bort fra og med den dag, hvor arbejdsgiveren skulle have haft erklæringen i hænde og til og med den dag, hvor arbejdsgiveren modtager erklæringen. Dette gælder dog ikke, hvis der er en rimelig grund til, at lægeerklæringen ikke er arbejdsgiveren i hænde inden for fri-

sten. Som i nr. 17 er »fyldestgørende begrundelse for« ændret til »rimelig grund til«. Der er ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring i bestemmelsen.

Brugen af mulighedserklæringen evalueres efter to år.

Til nr. 21

Efter de gældende regler i sygedagpengeloven er delvist sygemeldte lønmodtagere, hvis arbejdsgiver ikke kan beskæftige dem på nedsat tid, berettiget til fulde sygedagpenge. De er således også berettiget til sygedagpenge for det antal timer, som de vurderes at kunne arbejde. Denne bestemmelse gælder imidlertid kun for lønmodtagere, der ikke modtager løn under sygdom. Arbejdsgivere, der udbetaler løn til en lønmodtager, der er delvist sygemeldt kan således ikke efter de gældende regler få sygedagpengerefusion for de timer, hvor lønmodtageren er i stand til arbejde.

Efter forslaget vil arbejdsgivere, der oplyser, at de ikke kan beskæftige delvist sygemeldte lønmodtagere på nedsat tid, tilsvarende være berettiget til sygedagpengerefusion – også for de timer, som lønmodtageren ellers ville kunne arbejde. Med lovforslaget får arbejdsgivere, der på grund af fx arbejdspladsens indretning eller arbejdets karakter oplyser, at de ikke kan tage den sygemeldte tilbage på nedsat tid, ret til refusion af fulde sygedagpenge.

Til nr. 22 - 24

Efter gældende regler afholder staten 50 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge fra og med 5. sygeuge til og med 52. sygeuge regnet fra 1. sygedag i det aktuelle sygefravær og ansættelsesforhold. Fordelingen af udgifterne mellem staten og kommunen er uafhængig af, om den sygemeldte genoptager arbejdet gradvist eller som led i forrevalidering modtager tilbud om virksomhedspraktik eller vejledning og opkvalificering efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10 og 11.

Det foreslås i nr. 22 og nr. 23 i tilknytning til lovforslagets § 2, nr. 1 og 2, om adgang til at give tilbud til sygedagpengemodtagere, at staten afholder 65 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge fra og med 9. uge og til og med 52. uge regnet fra 1. sygedag i det aktuelle sygefravær og ansættelsesforhold, hvis den sygemeldte deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10-12 eller vender gradvist tilbage til arbejde. Er sygemeldte ikke i arbejde eller tilbud, afholder staten 35 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge fra og med 9. sygeuge. Efter 52. sygeuge afholder kommunen som hidtil 100 pct. af udgifterne til sygedagpenge. Tilbud til sygemeldte skal